

УМЕТНОСТ

"Мазев беше авангарден, но кај мене остави една жичка, така што долго време бев под негова импресија од муралите кои ги работеше", истакна Влаисављевиќ.

Кога станува збор за инспирацијата, за него отсекогаш и сè уште е Помпеја, нејзината култура, сликарство, живот...

Пишува:
Милева ЛАЗОВА

Можеби за македонската јавност името Бане Влаисављевиќ не е многу познато, но доколку се фрли поглед на ликовните дела потпишани од него веднаш е јасно дека станува збор за врвен ликовен уметник. Уште во детските денови, кога се здобива со основно образование, неговиот талент го забележува наставничката, која несебично го потенцира и пред колегите кои знаат повеќе за уметноста. Во времето на студентските денови негов репер е познатиот Мазев, од кој многу учи. Денес може да се каже дека тој е квалитетен уметник кој остава свој печат на сликарските платна.

"По скопскиот земјотрес во 1963 година - се потсетува Влаисављевиќ - се школував во Нови Сад, а кога се вратив во Скопје, на 10-годишна возраст, ме забележа мојата учителка која ме запозна со наставничката по ликовно, Косара, сè уште ја паметам, трудољубива жена која постојано ме следеше и ги анализираше моите трудови. Подоцна се запишав во средното градежно училиште, каде професорка ми беше Сузана, сестра на Глигор Чемерски, која ме откри многу брзо, така што под нејзина капа работев по предметот уметност. Но, сепак талентот беше неминовен за да го придобијам нивното внимание. Во студентските денови се запознав со Мазев, кај кого многу работи научив затоа што тој сликаше некоја друга бранша во сликарството. Тој беше авангарден, но кај мене остави една жичка, така што долго време бев под негова импресија од муралите кои ги работеше".

За тоа колку успешно Влаисављевиќ своите мисли и замисли ги пренесува

ПОМПЕЈА КАКО ИЗ

на платно, вели дека тоа е нешто што се носи во себе. Тоа е едно психоаналитично толкување, односно тоа е сè она што е во главата, оној анаграм, печат кој постои во мозокот, а треба да излезе преку раката. Кога станува збор за инспирацијата, за него отсекогаш и сè уште е Помпеја, нејзината култура, сликарство, живот...

"Работам апстрактни слики, кои со мое толкување и еден конкретен пренос со фигуративна тематика, обработуваат теми од Помпеја. Од тоа време, во 2000 година од нашата ера, ме воодушевуваат уметници кои го отсликувале фрескоживописот од тој град. Мене најмногу ме импресионира напредокот во тоа време, кој се обидувам

СКИ ЛИКОВЕН УМЕТНИК

Неодамна Влаисављевиќ ја отвори занаетчиската галерија "Банели" во која, покрај постојаната поставка на неговите дела, можат и да се купат уметнички слики и украсни - рачно изработени предмети, да се вратат слики, да се изврши конзервација на платна...

"Мотивот да отворам ваква галерија беше да излезам не само со изложби и со галериско претставување, туку самиот лично да можам да бидам поблизу до народот, а тоа е можно само преку галерија. Досега галериите ги држеа луѓе кои имаат некои тангенти со уметноста, меѓутоа тие не се сликари. Кај мене е добро тоа што можам да бидам поинаков, затоа што сликите ги продавам по реална цена, не наддавам како што е случај во други галерии", вели Влаисављевиќ.

ВОР НА ВЕЧНА ИНСПИРАЦИЈА

да го пренесам на платно со мој сегашен печат", објаснува Влаисављевиќ.

За овој ликовен уметник тежината на самото сликарство не е да исликаш нешто и

има некоја волшебност во сликата, која ќе може да ја разбере секој, независно од неговата наобразба. Е, сега, и покрај тоа што многу сме оптоварени со политичките разврски, дилеми, тековни

понатаму акварелот, пастелот, маслото, акриликот. Единствено со што не се занимава е графичката дејност. Најмногу работи масло на платно и мешана техника - акрилик со масло. Не дека не

тоа да биде примено само од критиката, а не и од публиката.

"Се 'борам' - вели тој - не да биде до тој степен фрапантно, туку сепак да

движења, сепак настојувам во уметноста да не ги внесам политиката и денешните случувања, затоа што тоа би ми делувало многу бизарно".

Овој ликовен уметник ги работи сите техники, почнувајќи од цртежот што претставува нешто основно, нешто што секој уметник треба да го има,

го почитува претствувањето на сликите преку изложби, туку едноставно тоа не го практикува. Од уметноста егзистира 20 години, но тие не му се целосна егзистенција. Работи и како архитект и на други проекти, како дизајнирање и обликување на простор.